ZAIMKI i WIELKIE LITERY

Zgodnie z zasadami ortograficznymi i językowym savoir-vivre'em wielką literą piszemy zaimki osobowe i dzierżawcze, odnoszące się do osób, do których się zwracamy w listach lub e-mailach. W takich tekstach używamy zatem form: Ty, Tobą, Tobie / Ci, Ciebie / Cię, Twój, Wy, Was, Wam, Wami, Wasz. Nigdy – nigdy! – nie piszemy wielką literą zaimków pierwszoosobowych: ja, mnie, mi, mną, mój, my, nas, nam, nami, nasz. Tylko małą literą piszemy również zaimki: się (siebie) i swój, niezależnie od tego, do kogo się one odnoszą. Zaimki trzeciej osoby piszemy zazwyczaj małą literą. Grzeczność wymaga, by w ogóle unikać takich zaimków, gdy piszemy o osobach, które darzymy szacunkiem (albo które powinniśmy darzyć szacunkiem). Piszemy zatem: to, co Pańska żona powiedziała... (a nie: to, co ona powiedziała...; przekazuję Panu tylko słowa pana profesora (a nie: przekazuję Panu tylko jego słowa). Form: Jego, Jej, Jemu, Ją itd. – czyli zaimków trzecioosobowych pisanych wielką literą – używamy w zasadzie tylko w dwóch wypadkach: 1) gdy odnoszą się one do Boga, 2) gdy odnoszą się one do osoby zmarłej.